

Θ') Ο ΤΡΑΪΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΘΙΜΟΣ 1831 -

Ὁ ἀπὸ πρωτοσυγκέλου τῆς μητροπόλεως Μαρωνείας εἰς ἐπίσκοπον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης ἐπισκοπῆς Τραϊανουπόλεως προαχθεὶς Ἀνθιμος ἐχειροτονήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὑπὸ τριῶν ἐκείσε ἐφησυχάζόντων Μητροπολιτῶν, τοῦ πρ. Θεσσαλονίκης Μακαρίου, πρ. Πισιδείας Σαμουήλ καὶ πρ. Αἰνὸν Γρηγορίου, κατὰ τὸ 1831 ἐντολῇ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου, καὶ ἀξιῶσει τοῦ γέροντος αὐτοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας Δανιὴλ «μέλλοντος κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἀπελθεῖν ἐξαρχικῶς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα δι' ὑποθέσεις τοῦ Παναγίου Τάφου»¹⁾ Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ γέροντος αὐτοῦ Δανιὴλ διώκησεν ἐπιτροπικῶς τὴν ἐπαρχίαν Μαρωνείας, μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Δανιὴλ ἐκ τῆς ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς, ἄγνωστον διὰ ποίους λόγους, ἐπαύθη καὶ κατεδικάσθη εἰς ἔξορίαν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἐξαετὴ περιορισμὸν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου. Ἀποτίσας τὴν ποινὴν αὐτοῦ κατὰ τὸ 1836 ἐν τῇ ρηθείσῃ μονῇ ἀπεφάσισε νὰ διανύσῃ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ἐν αὐτῇ ὡς ἀδελφὸς τῆς μονῆς. Οἱ τῆς μονῆς προϊστάμενοι ἀπεδέχθησαν τὴν αἵτησίν του, αὐτὸς δὲ «λόγῳ συγκοινοβιάσεως» κατεμέτρησεν εἰς τὴν μονὴν ἑπτὰ χιλιάδας γρόσια καὶ ἐπροστάτευσεν τὰ συμφέροντα τῆς μονῆς αὐτοῦ ἀναλαβὼν διαφόρους ἀποστολὰς μεταβὰς καὶ εἰς Βλαχίαν πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐκεῖ μοναστηρίου τῆς μονῆς ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ἡγουμένου Γαβριὴλ ὅστις κατεχοῦτο τὴν μονήν. Καὶ ἐνῶ οἱ πατέρες μέχρι τινὸς εἶχον λόγους εὐγνωμοσύνης πρὸς αὐτὸν διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπηρεσίας, αἴφνης τὰ πράγματα μετεβλήθησαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἰωαννικίου καὶ τὴν ἀνάδοδον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Θεοφάνους ἐν τῇ μονῇ ἀπηγορεύθη τοῖς μοναχοῖς νὰ συναναστρέφονται καὶ συνομιλοῦσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ποινῇ ἔξορίας, ἀπεμάζονταν τοὺς ὑπηρετοῦντας αὐτὸν καὶ κατέθλιβον αὐτὸν παντοιοτρόπως· φοβούμενος δὲ μήπως οἱ μοναχοὶ φρονέωσιν αὐτὸν ἔφυγεν ἐκ τῆς μονῆς καὶ μετέβη εἰς τὴν τοῦ Ξενοφώντος. Ἐκεῖθεν γράφει τῷ 1843 τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν εἰκοσιν ἱερῶν μονῶν, ἐν ᾗ διεκτραγωδεῖ τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ζητεῖ νὰ ἐπιστραφῶσιν αὐτῷ τὰ μετρηθέντα ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τοῦ Δοχειαρίου μονὴν λόγῳ συγκοινοβιάσεως χρήματα, τὰ ὅποια οἱ Δοχειαρίται ἡρνοῦντο νὰ ἀποδώσωσιν.

•Θρακικά•
Αθ.τ.Η!
1937.

1) «Θρακικά», στ', 126.

Ἐκ τοῦ ἀρχείου
τῆς Μεγίστης Λαύρας

Πρὸς τοὺς σεβασμίους Προϋσταμένους τῶν εἴκοσι ἱερῶν μονῶν τοῦ Ἀγιωνύμου ὄρους.

Ὁ ἐποφαιτόμενος ἀναφέρομαι πρὸς τὴν σεβασμίαν ἑμῶν κοινὴν σύ-
ραξιν ἐκθέτων ἐν συντόμῳ ὅτι πρὸ ἑξ ἡδὴ ἐτῶν γενομένης τῆς ἀπαλλαγῆς
τοῦ εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Δοχειαρίου ἐκκλησιαστικοῦ περιορισμοῦ
μον, ἀπεφάσισα κατ' ἀμοιβαίαν εὐχαρίστησιν νὰ συγκοινοβιάσω μὲ τοὺς
ἐν αὐτῷ πατέρας καὶ οὕτω νὰ διαπεράσω τὸ ἐπόλοιπον τῆς ζωῆς μου σὺν
αὐτοῖς.

Διὸ καὶ λόγῳ συγκοινοβιάσεως κατεμέτρησα εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον
γρόσια χιλιάδας ἐπτά, ἀριθ. 7000 φυλαττομένον τοῦ ἀρχιερατικοῦ χα-
ρακτηρὸς μου. Δὲν ἀπεποιήθην ποτὲ εἰς ὅσα ἡ ἀδελφότης με ἠξίωσε πρὸς
ὠφέλειαν τῆς ἱερᾶς μονῆς· εἰς Θεσσαλονίκην ἐπήγον καὶ διὰ τῆς προ-
θυμίας καὶ γονιμοῦς συνεργίας μου ἐπανελάβην ἡ ἱερὰ μονὴ τὰ ἀρχαῖα
δίκαια τοῦ Μετοχίου τῆς Περγαδίκης, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἱερὸν μοναστή-
ριον τοῦ Σταυρονικηῖα τὸ ἐστέρησε, ποίων τὰ ὑποθέσια αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ
Μετοχ'ον. Μὲ παρεκάλεσαν θερμῶς διὰ νὰ ἀπαλλάξω τὸ κατὰ τὴν Βλα-
χίαν μοναστήριόν των, τὴν Σλομποζίαν, ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἐπὶ πολλαῖς
ἔτεσιν ἐν αὐτῷ ἀνωφελῶς ἡγουμενεύοντος κρυίου **Γαβριήλ** καὶ ἐσχάτως
λαβόντος τὴν ἐν αὐτῷ ἡγουμενίαν δι' εἴκοσι ἔτη χωρὶς κανένα περιορι-
σμὸν ἐτησίον, ὅπου μετὰ πολλῶν μου κόπων καὶ ὁδοιποριῶν εἰς τοῦτο
καὶ ἡ ἐμῶν Σεβασμιότης οἶδάτε, ἠνάγκασα τὴν παρυσιότητά του νὰ κα-
τέλθῃ εἰς τὸ κυριαρχικὸν ἱερὸν του Μοναστηρίου καὶ τὸν ἐπεχρέωσα νὰ
δίδῃ κατ' ἔτος γρόσια χιλιάδας ἐξήκοντα ὥστε τότε ἔνεκα τούτου ἀπέ-
διδον πρὸς ἐμὲ προσφορικὰς εὐχαριστήσεις πολλὰς τε καὶ μεγάλας. Μετὰ
δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀρχιμανδρίτου **Ἰω-
αννικ'ου** καὶ τῇ εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον κάθοδον τοῦ ἀρχιμανδρίτου
κρυίου **Θεοφάνους** ἡ ἀνήκουσα πρὸς ἐμὲ ἀγάπη ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ μο-
ναστηρίου ἔλαβε τὴν ἐκ διαμέτρου ἐναντίαν μεταβολὴν καὶ ἀντίθετον ἀλ-
λοίωσιν. Προσταγαὶ ἐδόθησαν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ μοναστηρίου,
ἵνα μηδεὶς συναναστρέφεται ἢ ὅλως ὁμιλεῖ μετ' ἐμοῦ, τοῖς ἐναντίον δὲ ὁ πα-
ραβάτης τούτων νὰ ἐξώσεται ἀπὸ τὸ μοναστήριον, ὥς καὶ ἐξώσθη εἰς ἐξ
αὐτῶν παρεκτραπεῖς ἀπὸ τὰ δεδογμένα. Ἀπέβαλλον τοὺς ἀνθρώπους μου,
ἐπραττον ὅ,τι ἄλλο ἐφαίνετο σύμφωνον μὲ τοὺς σκοποὺς των ἵνα παρτοι-
οτρόπως μὲ καταθλίψωσι τί νὰ λέγω τᾶλλα ; τὸ δεινότερον ἦτο εἰς ἐμὲ τὸ
νὰ μείνω μεμονωμένος καθ' ἐαντὸν καὶ ἡσχισα νὰ ἐποπτεύωμαι καὶ αὐ-
τὴν τὴν ἰδίαν μου ζωὴν ! ὅθεν καὶ ἀνεχώρησα.

Πλὴν συμπραίνετε, Σεβασμιώτατοι, τὰς ἐπωφελεστάτας ὡς πρὸς τὸ

κοινὸν τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Δοχειαρίου σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις μου καὶ τὰς ἐκ τοῦναντίου πρὸς ἐμὲ ἀνταμείψεις τῶν ἐν αὐτῷ προΐσταμένων καὶ τὴν ἕνεκα τῆς καταβολῆς τῶν ἐπὶ χιλιάδων γροσίων μου ἀγρωμοσύνην των, καὶ ἀποφασίσαιτε κατὰ νόμους δικαίους ἐὰν δὲν ἀδικοῦμαι. Ζητήσας λοιπὸν ἐσχάτως παρ' αὐτῶν τὴν διαληφθεῖσαν ποσότητα ἵνα μοὶ ἀποδοθῇ καὶ ἰδὼν ἀντιστάσεις ἀναφέρωμαι ἤδη πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἵνα νομίμως τοὺς ἐποχρεώσητε καὶ μοὶ ἀποδώσωσι τὰ ἀναμφισβήτητα δίκαιά μου καὶ οὕτω γὰρ μὲ ἀπαλλάξωσι τοῦ γὰρ ἀναφέρωμαι περὶ αὐτέρου σαφέστερον.

Περιμένων δὲ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀπόφασίν σας εἰμὶ ὅλως πρόθυμος.

ὁ Τραϊανουπόλεως Ἀνθιμος

Τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1843

ἐκ τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου Ξεροφῶντος.

† ΠΡΩΗΝ ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

